

at henvise den, udtrykkelig udtalte, at det ikke var enig i, at den skulde fremmes lige straks, men den skulde undersøges. Ministeren fandt imidlertid, at der var Anledning til at tage denne Sag op, og det skal jeg ikke i nogen Maade bebrejde Ministeren, thi naar man henviser en Sag til hans Undersøgelse og derved paakalder hans Interesse, og det saa giver sig det Udslag, at han forelægger et Lovforslag, skylder man ham blot Tak derfor.

Da imidlertid Lovforslaget kom frem til første Behandling, gik det vel adskillige Medlemmer, som det gik mig, at vi fandt de forskellige Udtalelser, der faldt fra alle Grupper i Salen, ogsaa fra den Mand, der talte først fra Reformpartiets Side, noget kølige. Jeg tror, det gik adskillige som mig, at vi tænkte: Nu henviser vi denne Sag til et Udvalg, og dette Udvalg underkaster Sagen — som man sædvanlig udtrykker det — en meget grundig Behandling. Det gjorde Udvalget ogsaa, det kan jeg ikke nægte, for den Maade, hvorpaa det har omformet Lovforslaget, vidner om, at det har udført et meget grundigt Arbejde, der er jo saa godt som ikke andet end Titelen tilbage af det oprindelige Forslag. Det skal jeg imidlertid ikke bebrejde Udvalget, jeg er ganske enig med det i, at skal denne Sag fremmes, maa det være paa det Grundlag, som Udvalget har fundet, saa ogsaa i den Retning kan jeg komplimentere Udvalget.

Men naar jeg er Modstander af Lovforslaget og ikke kan stemme for det, er det ud fra to Betragtninger; for det første tror jeg, man ikke naar sin Hensigt ved at lovgive paa dette Omraade. Jeg tror, man hellere skal gaa den Vej, man gaar overfor Drikkeriet, nemlig Frivillighedens Vej, jeg tror, man naar længst ad den Vej, og at det er den sundeste. Skulle vi modarbejde Børns Tobaksrygning ad Lovgivningens Vej, er den Vej, Udvalget har anvist, i det væsentlige rigtig. Kun vilde jeg rigtignok ønske, at det saa havde holdt sig til den højterede Justitsministers Grundlag og bygget paa kommunale Vedtægter. Jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte en meget bemærkelsesværdig Sandhed under den foregaaende Sags Behandling, idet han sagde, at der ikke er noget, der er mere nedbrydende for den almindelige Retsbevidsthed end at vedtage Love, der ikke blive overholdte. Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i den Udtalelse og er aldeles sikker paa, at dersom vi vedtage denne Lov, vil den ikke blive overholdt.

Jeg skal sige, hvorfor. Jeg mener at have saa stort Kendskab til Omfanget af Børns Tobaksrygning her i Landet, at jeg tør sige, hvad de fleste af Tingets Medlemmer vist ville indrømme mig, at ude i Landkommunerne er der næsten ingen Trang til Lovforslag i denne Retning. Det kan hænde, at man ser, som man saa i min Barndom, en Konfirmand eller en vordende Konfirmand flutte sig med en stor Cigar — den Gang havde man ikke Cigaretter, det er mere moderne nu —, men det endte gerne med, at han fik ondt og kastede op, og det ender det gerne med endnu, mere øvet er man ikke. Men naar det er Tilfældet, hvorfor saa lovgive paa dette Omraade?

Nej, jeg synes, at det Grundlag, den højterede Minister fremsatte, Vedtægtsystemet, kunde man bygge paa. For jeg skal villig erkende, skønt jeg ikke kender Forholdene personligt, at naar Københavns Kommunalærer, Lærerne overhovedet, klage over dette Forhold, maa der være Trang til en Lovgivning om dette Emne i København, maaske ogsaa i Købstæderne, men hvorfor saa ikke bygge paa det omtalte Princip? Man vil ude paa Landet ikke kunne forstaa, at man, naar man sender sin Skoledreng eller Skolepige til Brugsforeningen eller Købmanden med Ordre til at gøre et lille Indkøb til Husbehov, som man plejer, idet man siger: Naar du gaar fra Skole, gaa saa hen og køb mig det og det — naar man f. Eks. vil have 1 Fjerding Tobak eller  $\frac{1}{2}$  Fjerding Skraa, Snus bruger man jo ikke mere —, skal give ham eller hende en Seddel, som er behørig underskrevet, „en behørig underskrevet Bestillingsseddel“, eller Kontrabog. Har man Kontrabog, er det naturligvis temmelig let gjort, men det har man ikke alle Vegne, især ikke hos Købmanden. Nødvendigheden af dette vil man ikke kunne bringe Folk til at forstaa, og Følgen deraf vil være, at man ikke giver Barnet denne Seddel, og Købmanden lader være med at paatale, at det ikke har den med, for han har ingen Interesse i at overholde denne Lovbestemmelse, snarere i at gaa udenom den. Ingen vil gøre Anmeldelse, det vil kun kunne gøres af Læreren eller den, der sidder inde med Forældremyndigheden. Man vil ignorere denne Lovbestemmelse, den vil ingen Virkning faa, og jeg giver det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds Ret i hans Udtalelser om det nedbrydende for Retsbevidstheden heri.

Dersom derfor Udvalget havde bygget Lovforslaget paa de kommunale Vedtægter,